DISP. UNICA
De Ieiunio.

In hac disp.e aliquas tm Sui, me difficultates tractabim, in quib, authores n' solent ad speciales cas casus descendere: p aliis vi-deri pnt Lessi, li. 4. c. 2. Azor. p. 1. institut. mor. li. 7. et Reginal. li. 4. cap. 12. à n.° 122.

Cap. 1.

An ille qui attendit piis occupationibus concionandi, et legendi, excuset à ieiunio.

Conveniunt 1.° DD. in hoc qd illi, quibus ex officio incumbit p'dicare, et confessiones audire, ut epi, et parochi, aut legere, ut cathedratici, si faciendo talia opera non pnt simul ieiunare, excusant à ieiunio. Rõ ẽ, qr ieiuniu n' debet ẽẽ impeditivum maioris boni: sed p'dicta opera ptinent ad virtutes mix, q. nobilior ẽ, quam abstinentia, ad quam ieiuniu spectat: q.° ea sunt pferenda.

Rhextendm sine dubio ẽ adeo, q p'dicta

p'stant voluntarie sine ulla obligatione officii, vel obediẽ. immo ad eos qui hęc p'stant ppt. lucrum, et stipendium: nam lucrum et stipendium n. ẽ mala circumst. cum n. intendant p se et 1°. sed minus princip. unde rõe illorũ n. desinit actus eẽ pietatis, et misẽ, et dur pfectior quam ieiunium.

Idem sit extendm ẽ ad eos qui se exercent in operibus corporalib, misẽ; si n. ea exercendo n. pnt simul ieiunare, à ieiunio excusant. Difficultas m. superẽ in designat. laboris, qui talis, et tant, sit, ut rõe illi, excuset quis à ieiunio. et quis in hoc traddi nequeat certa et generalis regula, sed relinqndum sit ad arbitrium boni viri, qui ad id iudicandum n. s. attendat laborem sm se, sed etiam alias circumst. qualitatis psonę in particulari, modi concionandi, et legendi, frequentię concionum, et similium. Ad aliqua tn descendem, p utilit. et necessit. huius difficultatis.

Dico q. 1. concionatores, qui in singulis quadragesimę hebdomadis tres, vel quatuor conciones. tenẽt excusari vnr à toto ieiunio quadrag. maximè si cum fervore, et conatu concionent. ita P. Illef. Rodriq. mã de ieiunio, dub. 17. Rõ est, qr hoc videt narium ad robur requisitum

situm ad bene concionandum cum utilit. audientium; nec per ieiunium diminuendæ sunt vires ad opus perfectius. Dr. nam in concionatore ordinario non est attendendum est, an possit hac quadrag. ieiunare simul, et concionari; sed ut vires conservet, ut aliis pluribus quadragesimis officio suo fungatur.

Ex hinc colligi pot. illum qui inter annum frequenter concionatur non obligari ad ieiunium in vigilia concionis, et in ipso die.

Dico 2°. magistri qui eodem singulis diebus præsunt tribus, vel quatuor lectionibus, excusantur à ieiunio toti quadragesimæ. pro Rõe est, quia tales sustinent laborem maximum, quo citius oneri post aliquot annos etiam robusti succumbunt. Unde magistri grammat. societatis Iesu, qui adeo exacte, et cum tanta utilit. Reipub. suum mun. exercent; excusant sine dubio à ieiunio. et idem verum est de magistris logicæ, et Philosophiæ, qui mane habent lectionem unius horæ cum dimidia, et vespere duas lectiones integræ horæ.

Quod si hi velint ad omnem scrupulum penitus depellendum, superiorem adire, debet superior sine difficult. dispensare; siquidem adest ca adeo sufficiens, ut sine dispensat. censeatur à nobis talis ad obligat. ieiunii auferen-

dam.

Dixi, qui p'sunt tribus, vel quatuor lectionib;. Nam magri Theologie, et quicumq. alii unicam tm lectionem legentes, n' debent excusari à ieiunio ex vi talis laboris. et idem verum de Scolasticis, quorum studiu; n' sic corpus vexat, ut multo egeat cibo; immo poti; maximè conducit abstinentia ad studium. atq. adeo labor iste insufficiens ē ad excusandum à ieiunio.

Excipiendi sunt ab hac regula dies aliquot extraordinarii laboris, ut illi in quibus cc.es generales defendendæ sunt, aut lectio oppositionis legenda. et iuxta hec nri Scolastici excusari pnt à ieiunio illi; diei, in quo cc.es generales defendunt mane et vespere. et idem verum censeo de magro, qui illis preest. Cum eis v. qui ppugnaturi sunt cc.es mensales, seu vespertinas, et cum magro illis p'sidente pot facile dispensare sup.or immo sæpe poterunt sine ulla dispensat.e n' ieiunare.

Excipiendi et; sunt illi Scolastici, qui animadverterent se perdere totum studium quadrag.e qr debiles sunt, et n' pnt dormire. tales .n. pnt ieiuniu; omittere, saltem quo ad aliquid, ut quoad dimidiu; quadragesimæ, vel

Ita P.r Didacus Ruiz.

vel minorem partem, cum ea ieiunioꝝ sub-
alternat. qua diuidi solent ieiunioꝝ dies ab
iis, qui n̄ totam quadragesimam ieiunant.
et idem verū ē de iurisperito, qui n̄ posset
simul ieiunare et patrocinari. pot. n. licitè
ieiuniū omittere. qui n̄ obligandus sit ad
studium minuendum ut ieiunare possit;
cum id ptineat ad suum officiū.

Cap. 2

Quæ sit cā sufficiens, ut cum aliquo dispenset in ieiunio:

Supⁿ. ē 1. eum qui hēt cām euidentem
ad n̄ ieiunandum nulla dispensat. indigere,
sed ppria volunt. posse ieiunium omittere.
dubitantem v. de sufficientia suæ causæ posse
consulere virum doctum, et pium, ut medicū,
vel confessarium, aut magistrū, vel ali-
um silem virum, et si suo iudicio cā fuerit
manifesta, poterit eū sine dispensat. ieiunium
relinquere.

Hoc sup. Dico 1. Quando cā n̄ ē mani-
festa, sed dubia, recurrendū ē p dispensat.
ad platum, qui in dubio de sufficiā causæ pot.
dispensare. ita D.T. 2.2. q. 147. a. 4 cor. et ad 3.

Caiet. ibi, et in sum. v. ieiunium, cū Navar. c. 21. n. 20. et ē cōis sent. Rō ē qr si causa sit valde manifesta n̄ req. dispensatio. g° cā sufficiens ad dispensandum ē illa q. dubia ē ad excusandum.

Pro quo notm̄ ē sup. rex bona fide dispensantem, q̄r existimat cam̄ eē legitimam, et sufficientem, n̄ peccare quis in rei verit. cā n̄ eēt sufficiens.

Dico 2°. Ille qui bona fide existimat se hēre sufficientem cam̄ ad n̄ ieiunandum ob aliquem laborem, vel dolorem, vel debilitatem, vel quidpiam simile, et ideo n̄ ieiunat, cum tn̄ eēt ieiunaturus, si existimaret se n̄ excusari, n̄ peccet m̄. ~~sine~~ omittendo ieiunium sine dispensat. quis cā n̄ sit in rei veritate sufficiens. collig. ex Nava. c. 21. n. 20. et c. 23. n. 42. Toledo in sum. et aliis. Rō ē, qr nec iste agit p se et ex intent. ctra p̄ceptum, nec admittit tantam negligentiam, aut scandalum, vel nocumentum, ut censeri possit peccare m̄. dabit tn̄ ptum V° mai, vel minus iuxta mum negligentiæ in examinat. causæ.

Idem iudicium ē de cōfessario, vel alio pbo viro, qui bona fide existimans aliquem excusari a ieiunio ob aliquam cam̄, dicit illum n̄ teneri ad ieiunium; talis .n. n̄ peccabit m. quis cā n̄ sit in re sufficiens.

3°

Et ex isto capite multæ personæ timoratæ excusant sæpissimè à transgressione præcepti de ieiunio, erà pro m. dum ex aliqua cā rōabili sm eorum existimat. solvunt ieiunium, ut qui putaverunt collat. excessivam sibi licere absq. violat. ieiunii, et p.m. pp. debilitatem, aut pp. somnum bendum. Silr excusat. à m. qui existimans se n posse ieiunare totam quadragesimam, ieiunat bis, vel ter in hebdomada. Unde colligent confessarii n ee statim damnandam omissionem ieiunii talium pœnitentium, nec statim ee obligandos ad ieiunandum oib. dieb. consulat tn eis confess. ut experiant suas vires, et experientia facta suæ debilitatis explicet eos n peccare omittendo ieiunia, ne forte peccent ex conscia erronea, maximè si petat dispensat. ab epo vel à suo ~~curato~~ parocho, quando sufficientia causæ dubia e.

~~Ex dictis~~ Dico 3. Prelatus n debet ee nimis scrupulosus in dispensat. ieiuniorum, sed potius facilis. Pro e. qr id magis conducit ad spualem utilitatem subditorum, eout ferventius attendant aliis ministeriis maioris momenti. Cfr. nam prelatus dispensando nulli peccandi periculo se exponit: etenim si sufficientia causæ sit certa, sine dispensat. pot omitti ieiunium; si v. sit dubia, pot sine ullo scrupulo sup. dispensare; qr d.

ē dubium an cā sit sufficiens ad n̄ ieiunandum, tunc certum ē talem cām ē sufficientem ut plat[us] possit licite dispensare.

Ꝯtrā. Vº si plat[us] n̄ dispenset, exponat se periculo male obeundi suum mun[us] pastoris, est medici erga illum subditum, tam rōe ipsi[us] subditi, q̄ rōe boni cōis, ad qd forte expediet illum n̄ ieiunare. q[ui]º magis decens ē in plato facilitas in hoc casu.

Cᶜᵃ qd notm̄ ē nunquam debere plat[us] remittere subditū suæ oscīe in his dispensatiºᵇ; nā inde oriunt[ur] magni scrupuli, et anxietates; sed absolute, et simplr dispenset, quando censet cām ē sufficientē ad dispensandū, quis dubitaverit ad n̄ ieiunandū sine dispensatº. qd si eā talem n̄ censeat, sed potiº dubitet an sufficiens sit ad dispensandū, admisceat aliquā ꝯmutatº alicui[us] pii operis.

Cap. 3.

An sufficiat minor cā ad dispensandum cᶜᵃ qualitatem cibor[um].

Non loquimur de cibis cum qq stare n̄ pōt essa ieiunii, ut sunt carnes; nam cum eo ipso qd cᵃ illas dispenset n̄ det ieiuniū, seu dispen-

pensent in ieiunio, n. pot. dici qd minor causa sufficiat ad dispensandum in hac qualitate ciborum, quam ad n. ieiunandum. immo facilius, et frequenter, adest causa ad n. ieiunandum sumendo plures refectiones, q. ad comedendum carnes. Loquimur qde ovis, et lacticiniis, cum qq n. repugnet ro ieiunii.

Dico 1. minor ca reqr ad dispensandum cum aliquo, ut comedat ova et lacticinia, quam ut n. ieiunet, et pinde minor scrupul. habendus e sive ad petendam, sive ad concedendam hanc dispensatm ro e, qr patet ut manifestum requiri maiorem cam ad dispensandum in aliquo, cum quo iungit violatio, vel omissio pcepti, q. in aliquo cum quo stat observatio pcepti. Atq. hoc pcipue het locum in Hispania ppt frequentiam bullarum, qq hoc factum e iam fere comune. unde exigua admodum, vel minima ca ad hoc sufficit.

Hinc colligit P. Illefon Rodrig. in scriptis de ieiunio, dub. 31. in Societate nra posse supes licite dispensare in hoc cum oib. scolasticis, et cum omnib. cofessorib. qr hoc magis cgruit eorum studio, et labori, q. censeri pot sufficiens ca ad hanc dispensatm, potentem attendi in quibuscuis aliis n. sit. psens necessitas, sed

ex futura. immo quis aliqui cent, qq nec ad sa-
lutem p̄sentem, nec futuram aptiora esent ova et
lacticinia, quam pisces, adhuc poterit sup. cum
illis dispensare, ut duobus saltem, vel tribus ꝑ
Hebdomadę dieb, ova et lacticinia comedant.

Ad dispensandum cum tota communit. erit
sufficiens cā vitatio singularitatis, et ne di-
versis diversi cibi p̄parent cum onere et scru-
pulis coqui, et aliorꝫ officialiū, ut si domi sint
duo vel tres robusti, q carnē comedunt, n̄ debent
impedire semper admistionem lactis in aliquo
ferculo, qd illis eẞ det. Paupertas ē etiā cā suf-
ficiens ad hanc dispensat. qr s. minori labore,
et ptio ministrari pnt ova et lacticinia quam
pisces. item ne aliquis exspectet in refectorio,
vel extra illud longo tempore, qr facilius pnt pa-
rari ova, q̄ pisces.

Pro his notm̄ ē, n̄ videri pctm m. sed solm
veniale dispensare sine cā in reb exiguis,
ut in lacticiniis, et in aliquib gradib consan-
guinitatis, et affinitatis, ut cum aliis affir-
mat P. Ildef. Rodrig. ubi sa. colligens inde
qd dispensare in his reb ex parva causa nullum
erit pctm, qr ad dispensandum in minimis mi-
nima cā sufficit.

Dico 2. Qui bona fide comedit ova et,
sine

sine dispensat. existimans se ad id habere sufficientem cām, n̄ peccat. meliꝰ tn̄ erit in his n̄ sequi proprium iudicium ne amor ꝓprius nos decipiat, sed ad supres recurrere, aut medicum ꝯsulere. Hoc totum deducit ex sup. dictis. Idem verum ē de ꝯfessariis, aut alio viro pbo, qui existimans bona fide aliquem habere cām sufficientem ad manducandum ova, ei dicit, posse illum haec comedere.

Hinc poterit ꝯfessariꝰ colligere increpandum n̄ eē pauperes, qui domi hēt ova et lac vel caseum, et haec comedit, qr n̄ hēt unde emat pisces. Medici etiam pnt colligere qd poterunt facilè declare cām sufficientem ad comedendum ova, et lacticinia.

Cap. 4.

Quo pacto requirat ad ieiunium Semel tm̄ in die comedere.

Certum ē 1º in die ieiunii n̄ licere nisi semel tm̄ comedere: ut cōat ex usu comi. eccle, et omnium DD. ꝯsensu. qui etiam docent n̄ violari ieiunium per hoc qd talis refectio sit nimis ampla, ita ut homo nullam famem sentiat in die ieiunii.

Certum ē 2. n̄ solvi ieiunium per quantitatem sumptionis potus, aquae. s. vini, vel sicerae,

vel ceruisia, o de aloja, siue hec sumant ante prandium, siue post illud. q̃d n̄ ē extendendum ad potum qui ē ex rebus n̄ p̄prie potabilib., vel sorbibilib., nam p̄ talem potum violat ieiunium, ut si quis biberet una almendrada, una escudilla de almidon, o de leche, o de arrope. silr n̄ ē licitum sumere vinum admistum saccaro, vel melle, aut silib. rebus conditum. horum rō ē, q̃d hec omnia potius censent. cibi quam potus.

His p̄missis Dico 1. Licitum ē in die ieiunii sumere aliqd p̄ modum medicine siue ante prandium, siue post prandium, nec ideo violat ieiunium; ē cōis sent. cum D. T. 2. 2. q. 147. a. 6. videat Valen. to. 3. disp. 9. q. 2. pun. 3. Rō ē, q̃r ista sumptio, cum n̄ sit p̄ modum cibi princip. ad sustentandam nām, nec ad sublevandam famem, sed p̄ modum medicine rōe debite incolumitatis, et valetudinis, n̄ censet multiplicare refectiones; et p̄inde n̄ censet contra intentionem eccle, q̄ ut pia mater n̄ intendit per p̄ceptum ieiunii saluti corporali nocere.

Qd n̄ tm̄ intelligendum ē de medicinis curatiuis, ut ē pharmacum ad recuperandam salutem; sed etiam de conservatiuis, et p̄seruatiuis, ut notat Gabriel in 4. d. 15. q. 3. dub. 1. unde sentienti debilitatem, aut dolorem stomachi, vel capitis

tis licitum est sumere un poco de açucar rosado, o dos dozenas de passas, vel aliquid huiusmi., et sibi ca existente licitum erit sumere vespere post prandium aliquid sibi per mum medicinæ, vene camuesa, un poco de carne de membrillo. ita P. Ildef. Rodri. dub. 37. ubi addit quum pot. sit licit. in die ieiunii, licebit per mum medicinæ præservativæ sumere aliqd ne pot. noceat. unde qui invitat ad potum, et timet ne pot. solus ei noceat, po. per stramento pot. sumere un poco de anis, o conserva in parva quant. dum m. id n. faciat in fraudem ieiunii, sed bona fide, ex necessit. vera, vel existimata. ita Silv. v. ieiunium, q. 3. p. 2. et citat D. Thomam loquens n. de pane, et fructib., aut herbis, sed de electuariis, et huiusmi medicinalib. q limitat. n. admittit Ildef. Rodr.

Ex dictis inf. eum qui n. ppr. famem, aut delectat. sed timore deficiendi præ anxietate in operib. peragendis, sumeret in die ieiunii ficus paucos, vel quidpiam sibi per mum medicinæ n. peccaret. idem de eo qui oris fœtorem pateret, si eet in longo tpre ieiunus, et opus haberet alloqui principem, vel personam nobilem. Item de aliquo lectore,

vel ratiocinante, aut insigni cantore, qui ad-servandum vocem, vel eam purificandum sumeret summo mane aliquem parvum cibum. nam hec omnia censeri pnt per modum medicine.

Atque hec multum deserviunt confessario, ut remedium ex eis colligat, pro his qui maximam difficultatem sustinent in ieiunio allegantes aliquam debilitatem stomachi, vel capitis &c. n. consulere poterit confessarius, ut sumant parvum aliquem cibum per modum medicine ~~iam dictum~~, et cum aliquo pane, et bibant quod voluerint.

Nec existimet aliquis talibus pregustationibus per modum medicine acceptis impediri acceptionis collationis vespertine. nam hec licita est etiam sine necessitate et causa speciali etiam si ordinetur ad sustentationem et ad sublevandum famem, ut cap. seq. dicam.

Dico 2. Coqui pregustantes edulia dominorum, aut infirmorum etiam carnium, ~~in diebus~~ ieiunium non violant. e contrario sentit. quia non intelligit de gustu rei absque eo quod aliquid deglutiat, sed de pregustatione que fit aliquid degluttiendo, nam per gustum merum alicuius rei non solum non solvit ieiunium ecclesie, sed nec naturale. unde nec impedit communionem pro hoc dicitur, apponatur in linguam ad degustandum sine ulla cibi deglutione.

Atque.

Atq. hoc extendunt eius sent.a ad pincernas principum, qui n. violant ieiunium p. hoc gusta-ciant la salua in cibis, quos dominis minis-trant, quis illi mane comedant, cibi sint p-hibiti, nempe ova vel carnes: vide Nava. cap. 21. n. 13. et Regin. li. 4. n. 174. qui idem dicit de medicis pgustantib. illa, q. dant in medicinam, ut videant num bene habeant, vel ut languentes invitent ad sumendum. qd est verum e de quibuscumq. aliis, qui infirmis inserviunt.

Dico 3. Religiosi qui ministrant, vel legunt in refectorio possunt aliquid psumere absq. violat. ieiunii. qd est verum e de famu-lis, qui mensis dnorum inserviunt. ita Caiet. in sum. v. Ieiunium, Navarr, c. 21. n. 14. Lessius li. 4. c. 2. dubit. 2. n.o 13. et alii cmuniter. Pr. qr hoc e incoatio qdam pran-dii, et sta illa refectio reputat una et eadem, illaq. divisio, seu interpositio tporis fit ex iusta causa. Accedit qd id pne est licite facere, ne vires notabilr debilitent.

Ex rne assignata collig. dictos minis-trantes, et lectores posse aliquid psumere n. m. s. p. mum medicine, et ut possint cmode exe-qui sua officia, sed est p. mum cibi, et sustan-tat. et ad famem sublevandam, lz necessitatem

in Salmant. talis cibi ad eius exequendum officium. Praeterea collig. famulos n. violare ieiunium, nec peccare Dnm. per hoc qd comedant aliquid ex his, quae a Dominis reliquunt, quando ipse comedent statim post Dnos; nam totum reputatur unica refectio.

Dico 4. Qui ppr. aliquid occurrens surgunt à prandio statim reversuri, n. frangunt ieiunium. ita Lessius c. 2. dubit. 2. n. 11. Pr. qr ex intentione censet solum una refectio. quare negotio absoluto poterunt pficere refect.s donec satis habeant. idq. quis p semihoram, vel integram horam duraret interruptio. Secus erit (inquit Lessius) si satis sumpserat, et surrexerit animo n. redeundi; nisi forte prandium adhuc duraret. tunc.n. si mutata intent. rediret ad divas, à quib. recesserat, n. censeret his prandere; qr é unicum prandium.

Cap. 5.

An collatio serotina possit in vigilia Natiuitatis sumi in maiori quantitate, quam in aliis diebus.

Supn.

Sup.m e 1. qd licet antiquit. n' eet in usu acci-
pere collat.m vespertinas in dieb. ieiunii, ppea quod
comedebant ieiunantes circa horas 3.as nempe circa
horas tertias post meridiem; unde tale pran-
dium vocabat' cœna, et benedictio mensæ, ac
grãy actio fiunt m.o ex ut in cœna sm ru-
bricas Breuiarii Pii 5. Hic aut temporib. li-
citum non e talem collat.m accipere p modum ci-
bi; et ad famem sublevandam; ac p sustenta-
tione nē: et p inde sine ulla necessit.e et absq.
ll.e medicinæ, aut sumptionis &c. nam hoc
adepta e ssuetudo recepta coiter in eccla et
inter viros pbos, et peritos. Vide Morin,
et Reginal. statim referendos.

Sup.m e 2.o qualitatem huius collat.is debere ee
fructus aliquos, ut ficus, nuces, aut herbas
cum aliquo pane; non aut res alias quæ coiter
ad maiorem sustentat.m ordinant, ut pisces,
et ova, et in parva quant.e idem e de caseo,
lacte, et silib. reb., q. p ssuetudinem n' admit-
tunt. licet n' videat damnandus qui ad facili-
andum ~~dor~~ somnum acciperet un poco de leche,
o almidon, o almendrada; maxime qr hec vi-
dent sumi ut medicina.

Sup.m e 3. Quantitatem huius refectiunculæ
debere ee exiguam; talis aut erit si coet trib.,

vel quatuor unciis panis, et eiusdem fructuum. ita ... ad 8 uncias poterit pertingere integra collatio. ita colligitur ex Mor. p. 1. inst. li. 7. c. 8. q. 3. ubi ait quantitatem panis posse esse trium, vel quatuor unciarum, et deinde communi definitam debere esse quantitatem fructuum, itaut modica sit. idem colligitur ex Reginal. li. 4. n. 185. dum ait excessum in ista collatione stringere quando aliquis sumit notabiliter maius e quarta parte eorum, quae ieiunanti sufficerent ad ordinariam suam cenam.

Supponitur 4. Pluribus vesci fructuum generibus in collatione non solvere ieiunium; dum modo in eam parva quantitate unumquodque eorum sumat, ut simul non excedant quantitatem tolerabilem, qua unius generis constaret, si solum sine caeteris sumeret.

His suppositis. Dico 1. In vigilia Nativitatis sumi potest longior collatio, quam in aliis diebus ieiunii. ~~ita Mor~~ est communis sententia quae fundatur solum in consuetudine; haec namque haec potuit declarare, et relaxare, et ita fecit, ut constat ex viris timoratis, Religiosis, et doctis, inter quos haec consuetudo viget.

Dico 2. Quantitas huius collationis potest esse duplo maior quoad panem, et duplo eius, aut triplo maior quoad fructus, aut electuaria. Hanc conclusionem facile admittent Medina et alii, qui affe-

runt

sunt, ut statim dicam, licitum eē in hac vigilia sumere de fructib, et electuariis, quantum quis voluerit. Favet Azor. cap. illo 8. cc. finem dicens, in pvigilio Natalis Dominici ubiq. fere eē osuetudine introductum, ut duplo maior solito refectiuncula sit. Ea autē osuetudo capta eē indici in ecclā, qd omnes ea nocte vigilabant, et in templo divinis offitiis intererant.

Dubitabis 1. quid sentiendum sit de opinione Medinę li. 1. Summę cap. 14. § 10. fol. 96. asserentis qd in vigilia Nativitatis pōt quis sine ieiunii violatione comedere ex fructib, et electuariis, quantum voluerit. R. eē falsam, nec niti authorit. aut osuetudine hominum literis, et vitę probitate illustrium. Noto tn̄ P. Illef. Rodriḡ. dub. 40. sic loqui de opinione Medinę, eximię authoritatis, et sanctitatis virum Et videt mihi amplectenda ista sent. quandoquidem videam, tam coem istam osuetudinem, et viri graves affirmant eam eē licitam.

Limitat hoc idem Illef. Rodri. dupliciter, 1. ut possit quis comedere cum pdictis fructib, et electuariis aliquam parvam quantitatem panis; unde cc. panem n̄ videt admittere excessum aliquem supra ordinariam quant. alio omnium ieiuniorum. 2. limitat, ut n̄ possit quis fa-

cere plures collationes et refectiones, et electuaria, dando mihi unam accipiet, et postquam hujus uera vel duas, Soris accipiet aliam, et sic deinceps.

Dubitabis 2. An dictus excessus locum habeat quando dies Nativitatis celebratur 2.a feria, et ieiunium fit Sabbato praecedenti. Respondeo cum Pelle-grino citato, posse tunc eodem modo fieri maiorem collationem. Nam lex consuetudo ista inivit sumpse-rit in labore illius noctis, qui non datur quando ante-ponitur ieiunium; iam enim nullus labor, aut vigi-lia requiritur, ut consuetudo suadet, quod extenditur ad personas nobiles, et seculares nullum labo-rem, aut vigiliam sustinentes tali nocte.

Dubitabis 3. An habens votum ieiunandi die qua incidit vigilia Natalis Dominici, ut qui vovit ieiunare omnibus sabbatis, et tunc incidat haec vigilia die sabbati, possit serotinam re-fectionem ita longam sumere ut in ea die sumi consuetum est. Respondeo cum Tho. San. lib. 4. Summae cap. 11. n. 65. quod siue votum sit specialiter ie-iunandi illa vigilia, siue generaliter ieiunandi certo tempore, intra quod illa vigilia incidit, in-tegrum erit voventi ea serotina refectione in quantum consueta uti.

Ratio est quia lex consuetudo nequeat voto derogare at votum de aliqua materia non obligat aliter, quam

Lex

lex ecclastica de illa, ut ibidem probat Sanc. n. 31. g.° cum lex ecclastica in hac die obliget ad ieiunium eo modo consuetudine explato, ita ut refectione serotina tam longa utens censeat vere servare ieiunium ecclasticum, idem erit dicendum de voto illius ieiunii.

Notandum est quod respons.º dubii 2.i praecedentis extendit P. Illef. Rodri. ut verum sit, quis in vigilia Nativitatis incideret ieiunium quatuor temporum. quoniam maius trahit ad se minus.

~~Este quaderno se puso aqui por yerro, ante de passar desta hojas, y la siguiente corresponde a la passada.~~

[illegible]

[illegible]

[illegible]